

פרשת שופטים

והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנוכי אדרש מעמו (יח, יט)

ובמנ"ח הק' לד' הרמב"ם (פ"ט יסה"ת ה"ב) דדריש מהאי קרא דהעובר על דברי נביא חייב מיתה ביד"ש, א"כ כל מי שעבר על עבירת לא תעשה אחת שבתורה יתחייב מיתה, כיון דנתנה התורה ע"י משה שהיה אב לנביאים וחשיב עובר על דברי נביא.

ויש שר"ל עפ"ד הזוהר ששכינה היתה מדברת מתוך גרונו של משה, ונמצא שחלוקה נבואת משה רבינו מנבואת שאר הנביאים, דמשה רבינו לא היה שותף כלל בנבואה, אלא היה כצינור להעברת דבר ה' בשלימות ואילו שאר הנביאים נתנו נביאותם.

ומעתה י"ל, דהאי דינא דהעובר על דברי נביא חייב מיתה ביד"ש, אינו אלא בשאר נביאים שהם שותפים בנבואה, אבל במשה רבינו שהיה רק ככלי לדבר ה' נבואתו נחשבת 'תורה', שהעובר עליה נידון בדינים מיוחדים לה.

אלא דתירוץ זה יועיל רק בשאר ד' ספרי התורה שנאמרו מפי השכינה, אמנם על חומש דברים הרי מובא בשם המגיד מדובנא שנאמרה מפי משה, ובהך חומש לא נאמרו דברי הזוהר ש'שכינה היתה מדברת מתוך גרונו של משה', ואם כן הדרא קו' המנח"ח אמאי לא יתחייב העובר על איסור ל"ת שנשנה בספר דברים מיתה ביד"ש. וצ"ע

מקור: רבי שמואל אויערבאך שליט"א